

»Det var Svar paa Enslevs Udæskning til Kirken i hans Valgtale i Strige Skov. At jeg selv fandt den Tale baade ubillig og i høj Grad ubetimelig, har jeg gentagne Gange offentlig udtalt. Jeg er ogsaa ganske overbevist om, at Provst Brobergs Udnævnelse gennemgaaende vil blive hilst med Tilfredshed af Befolkningen. Han er jo ikke alene en paalidelig Demokrat men hører ogsaa som Præst til en af vore mest frisindede. At Enslev vil misbillige Udnævnelsen og maaske opfatte den som en personlig Krænkelser, er jeg forberedt paa. Men vi har efterhaanden maattet opgive at væge os mod den Gamles Mistænksomhed. Hvad vi end gør, ser han jo et Forræderi i det. Og vi kan dog ikke forsvare af personlige Hensyn ingenting at udrette. Det er tvingende nødvendigt, dersom ikke det hele skal styrte sammen over Hovedet paa os, at der nu skaffes alle gode og sunde Kræfter i Folket Alburum og Arbejdsro. Vi har haft Ufred nok. Hvordan vi i økonomisk Henseende sidder i det, behøver De og jeg ikke at diskutere. Jeg kommer forresten netop fra en Samtale med en af vore ledende Bankmænd. Han udtalte sig alt andet end forhaabningsfuldt om Udsigterne for vort nye, store Statslaan, og det kan jo desværre ikke fragaaes, at vor Kredit i Udlandet stadig er synkende.«

Direktør Zaun saae til Siden og trak Munden op til det ene Øre med sit forlegne Rovdyrssmil.